

Sygn. akt I C 50/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2019 roku

1.Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: sekr. sąd. Magda Biernat

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2019 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa R. D.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę 28220,92 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda R. D. kwotę 28220,92 zł (dwadzieścia osiem tysięcy dwieście dwadzieścia złotych 92/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 24729,42 zł liczonymi od dnia 12 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty i od kwoty 453,25 zł od dnia 29 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty i od kwoty 3038,25 zł od dnia 28 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 6416,82 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje stronie pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W., by uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Kasa tut. Sądu kwotę 975,79 zł tytułem wynagrodzenia biegłego tymczasowo poniesionego przez Skarb Państwa.

(...)

UZASADNIENIE

Powód R. D. wniósł o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwoty 25.182,67 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 24.729,42 zł od dnia 12 sierpnia 2017 r. i od kwoty 453,25 zł od dnia 29 sierpnia 2017 r.

i zwrot kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 3.617,00 zł.

W uzasadnieniu wskazał, że w zdarzeniu ubezpieczeniowym z dnia 12 lipca 2017 r. uszkodzeniu uległ należący do powoda pojazd mechaniczny marki V. (...) (...) H. o nr rej. (...) (VIN: (...)) z winy osoby kierującej pojazdem marki P. (...) o nr rej. (...), która miała wykupioną u pozwanej obowiązkową polisę posiadaczy pojazdów mechanicznych o numerze (...).

Pojazd powoda był pojazdem osobowym, używanym zarówno w celach prywatnych jak i do prowadzonej przez powoda działalności gospodarczej. Przy nabyciu pojazdu powód odliczył od ceny jego zakupu 50% podatku od towarów i usług. W związku z powyższym powód uprawniony jest do odliczenia w jego zakresie wyłącznie 50% podatku od towarów i usług, co również ma zastosowanie do należnego mu odszkodowania.

Szkoda została zgłoszona u ubezpieczyciela sprawcy, który przyznał odszkodowanie w kwocie 25 791, 23 zł. Wysokość odszkodowania, zdaniem powoda, została rażąco zaniżona. Powód zlecił wykonanie prywatnej ekspertyzy, w której koszty naprawy zostały wyliczone na kwotę 55.731,30 zł, wykluczając istnienie szkody całkowitej.

Wyliczenie strony pozwanej jest zaniżone m.in. na skutek: bezprawnego zastosowania amortyzacji na części zamienne w wysokości 30 %, bezprawnego zastosowania amortyzacji na materiały lakiernicze w wysokości 40 %, zastosowania części zamiennych o niskiej jakości, w sytuacji, gdy pojazd był wyposażony wyłącznie w oryginalne części zamienne producenta (serwisowe typu O), zakwalifikowanie uszkodzonych części do naprawy zamiast do wymiany, zniżenie stawki za roboczogodzinę.

Powód podniósł, że żądanie pozwu dotyczy różnicy pomiędzy wypłaconym odszkodowaniem jemu należnym, a przyznanym odszkodowaniem. Zdaniem powoda, fakt, że strona pozwana nie ustosunkowała się do nadesłanego zażalenia wraz z przedmiotowym wezwaniem do zapłaty w terminie 30 dni, wnioskować należy z uwagi na regulację ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym, że uznała roszczenie powoda w całości

Odnosząc się do daty początkowej naliczania odsetek, należą się one wraz z upływem trzydziestego dnia od zgłoszenia szkody (12 lipca 2017 r.) tj. od dnia 12 sierpnia 2017 r., a datę naliczania odsetek od kosztów sporządzenia opinii technicznej od dnia 29 sierpnia 2017 r. ustalono na podstawie wezwania do zapłaty z dnia 24 sierpnia 2017 r., odebranego przez pozwaną tego samego dnia, które zobowiązało pozwaną do ich zapłaty w ciągu 3 dni, a więc do dnia 27 sierpnia 2017 r.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zwrot kosztów postępowania. Na wstępie uzasadnienia, podniosła, że regulacje ustawy o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym konstruuje tylko ułatwienia dowodowe dla powoda, nie wynika z nich jednak automatyczna i niepodważalna pewność zasadności jego roszczenia. Odnośnie zarzutów powoda, nie zaprzeczyła, iż powód zgłosił mu szkodę w swoim pojeździe marki V. (...) nr rej. (...) i wskazała, że przeprowadziła postępowanie likwidacyjne w wyniku którego wypłaciła na rzecz powoda kwotę 25.791,23 zł. tytułem odszkodowania.

Wskazała, iż wyliczony przez pozwanego zwrot powyższych kosztów jest wyliczeniem kwoty wynikającej z kosztorysu naprawy, sporządzonego przez stronę pozwaną, a w rozliczeniu szkody przyjęto ceny części z zastosowaniem wskaźnika urealnienia. Ponadto powód nie wykazał, aby części uznane w rozliczeniu strony pozwanej były gorsze.

Powód w toku sprawy rozszerzył powództwo i wniósł o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 28.220,92 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie: od kwoty 27.767,67 zł liczonymi od dnia 12 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 453,25 zł liczonymi od dnia 29 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty i o zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł oraz opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu wskazał, że w związku z tym, że wartość odszkodowania, ustalona opinią biegłego sądowego mgr inż. J. Z. z dnia 18 lipca 2018 r. oraz opinią uzupełniającą z dnia 5 listopada 2018 r., jest wyższa niż wartość odszkodowania ustalona opinią prywatną, wykonaną przed wszczęciem niniejszego postępowania na zlecenie powoda, celem wstępnego określenia wysokości jego żądań, powód na podstawie art. 193 k.p.c. powód dokonał zmiany powództwa poprzez rozszerzenie dotychczasowych żądań.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W zdarzeniu ubezpieczeniowym z dnia 12 lipca 2017 uszkodzeniu uległ pojazd powoda R. V. T. (...) H. o nr rej. (...) (VIN: (...)) z winy osoby kierującej pojazdem marki P. (...) o nr rej. (...), która miała wykupioną w (...) S.A. w W. obowiązkową polisę ubezpieczeniową posiadaczy pojazdów mechanicznych o numerze (...). Powód zgłosił szkodę w tym samym dniu, a strona pozwana 28 lipca 2017 roku przekazała powodowi kwotę 25 791, 23 zł tytułem

odszkodowania ustalając, że na odszkodowanie składają się koszty naprawy 23 131, 15 zł netto plus równowartość połowy podatku od towarów i usług -2660, 08 zł.

/ bezsporne/

Powód nie zgodził się z ustaloną przez ubezpieczyciela sprawcy wysokością szkody i zwrócił się do rzeczoznawcy samochodowego M. K. o wycenę kosztów naprawy pojazdu.

W opinii sierpnia 2017 roku rzeczoznawca wycenił wartość rynkową pojazdu powoda na dzień szkody na 87 900 zł , a koszt naprawy pojazdu na 55 731, 30 zł. Kwoty te zawierały podatek VAT. Koszt opinii wyniósł 500 zł.

Dowód; opinia K- 89-104, faktura K- 105

Powód złożył zażalenie do ubezpieczyciela na wysokość odszkodowania i zażądał zapłaty kwoty 27 799, 99 zł , której nie otrzymał.

Dowód; pismo k- 106-108.

Powód nie naprawił pojazdu ani go nie sprzedał. Przed szkoda wykorzystywał pojazd do prowadzonej działalności gospodarczej i do celów prywatnych. Pojazd był w stanie idealnym i był serwisowany w serwisie (...). Był n gwarancji producenta do końca 2017 roku i miał przebieg 30 000 km .

Dowód; przesłuchanie powoda K- 156

Powołany w sprawie biegły sądowy mgr J. Z. sporządził opinię z dnia 18 lipca 2018 roku. W opinii tej wskazał, że pojazd powoda był pojazdem nowym , wyprodukowanym w 2016 roku i był eksploatowany 16 miesięcy. Biegły wskazał, że [pojazd powoda powinien być naprawiany z użyciem części zamiennych oryginalnych , serwisowych oznaczonych symbolem „o ‘ bowiem był n gwarancji producenta do końca roku 2017, był serwisowany w (...) V., nie był poddany naprawom powypadkowym i był w bardzo dobrym stanie technicznym. Wartość rynkowa pojazdu w dniu szkody wynosiła w stanie nieuszkodzonym 87 300 zł., a wartość w stanie uszkodzonym 35900 zł. Szkoda w pojeździe była częściowa ,bowiem koszt naprawy 48 562, 13 zł liczony wg cen średnich części zamiennych i cen robocizny nie przewyższa wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym 87 300 zł.

Koszty naprawy uszkodzeń pojazdu z użyciem cen nowych oryginalnych części oznaczonych symbolem O wynosi przy stawce 100 zł – 56 767, 91 zł brutto, a wartość uszkodzonego pojazdu 34 100 zł.. Wyliczona metoda naprawy wartość pojazdu uszkodzonego wynosi 35 900zł. Ubytek wartości pojazdu ocenił biegły na 2315 zł.

Koszty wynagrodzenia biegłego wyniosły 1587 zł .

Dowód : opinia biegłego główna i uzupełniająca K- 161-214, 230-231, K- 219, 233

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje;

Roszczenie jest uzasadnione w oparciu o przepisy art. 822 k.c.

Sąd oddalił powództwo jedynie w części dotyczącej zasądzenia odsetek od rozszerzonego powództwa z datą wsteczną, ustalając datę płatności odsetek od rozszerzonego powództwa od dnia jego otrzymania przez stronę pozwaną.

Nie jest sporne w sprawie, że powód był właścicielem pojazdu uszkodzonego przez sprawcę kolizji ubezpieczonego u strony pozwanej. Poza sporem pozostaje, że szkoda w pojeździe była przedmiotem oględzin i kalkulacji przedstawicieli strony pozwanej, a powód otrzymał już kwotę 25 791, 23 zł. i domaga się różnicy pomiędzy kwotą ustaloną przez biegłego sądowego a otrzymana kwotą tytułem odszkodowania.

Zgodnie z art.822.§ 1.k.c. „ Przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. § 2. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. „

Na podstawie przytoczonego przepisu oraz opinii głównej i uzupełnienia biegłego sądowego z zakresu techniki pojazdów samochodowych J. Z., przesłuchania powoda, złożonych kalkulacji, ustaleń wysokości szkody, Sąd uznał żądania powoda R. D. za uzasadnione. Powód domagał się różnicy pomiędzy szkodą poniesioną w pojeździe, a wypłaconym odszkodowaniem, pierwotnie zgodnie z opinią rzeczoznawcy M. K., a następnie według wyliczeń biegłego sądowego J. Z. oraz zwrotu kosztów ekspertyzy w kwocie 453,25 zł.

Odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może – stosownie do okoliczności sprawy – obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego (uchwała SN z dnia 18 maja 2004 r., III CZP 24/04, OSNC 2005, nr 7–8, poz. 117, z glosą E. Tomaszewskiej, GSP 2006, t. 1, s. 73). W przedmiotowej sprawie Sąd uznał za w pełni uzasadnione koszty ekspertyzy, która pozwoliła sformułować żądanie pozwu..

Powód od początku wskazywał, że dochodzone roszczenie opiera na prywatnej ekspertyzie zawierającej kalkulację szkody, a po sporządzeniu opinii przez biegłego sądowego, rozszerzył powództwo do kwoty objętej orzeczeniem- 28 220,92 zł – na którą składają się – koszt ekspertyzy 453, 25 zł + 51 460, 34 zł - koszty naprawy powiększone o podatek Vat 50 % oraz 2098, 56 zł utrata wartości handlowej pojazdu- w tym podatek VAT 50 %, wyliczany w związku z użytkowaniem pojazdu do celów prywatnych i do prowadzenia działalności gospodarczej.

Nie jest w sprawie sporne, że powód otrzymał od strony pozwanej kwotę 25 791, 23zł Kwotę tę należało odjąć od ustalonej szkody 51 460,34 powiększonej o koszty ekspertyzy 435, 25 zł i wysokość utraty wartości handlowej 2098,56 zł , a zatem $51460 + 435, 25 + 2098, 56 = 54 012, 15 - 25 791, 23 = 28 220, 92$ zł.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego: 2002.05.16 wyrok SNV CKN 1273/00LEX nr 55515: Roszczenie o świadczenie należne od zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została dokonana.

Jest bowiem oczywiste, że podstawową funkcją odszkodowania jest kompensacja, co oznacza, iż odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Cel ten realizuje naprawienie szkody uwzględniające indywidualną sytuację poszkodowanego. Wysokość odszkodowania powinna ściśle odpowiadać rozmiarom wyrządzonej szkody; odszkodowanie zatem nie może być wyższe lub niższe od szkody poniesionej przez poszkodowanego.

W wyroku z dnia 27.06.1988 r., I CR 151/88 (nie publ.), przyjęto, że roszczenie o świadczenie należne od (...) w ramach ustawowego ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została dokonana. Rzeczywista naprawa nie stanowi warunku dla dochodzenia odszkodowania z tytułu uszkodzonego samochodu, obliczonego na podstawie ustalonych kosztów naprawy.

W uzasadnieniu uchwały IIICZP68/01OSNC 2002/6/74 glosa aprobująca: Kowalewski E. OSP 2002/7-8/103 , Sad Najwyższy wskazał: Niezależnie zatem od tego, czy poszkodowany naprawił, uszkodzony w wypadku pojazd, należy mu się od zakładu ubezpieczeń odszkodowanie ustalone według zasad art. 363 § 2 k.c., w związku z art. 361 § 2 k.c., co oznacza, że jego wysokość ma odpowiadać kosztom usunięcia opisanej wyżej różnicy w wartości majątku poszkodowanego, a ściślej - kosztom przywrócenia pojazdowi jego wartości sprzed wypadku. Gdy zatem naprawa

pojazdu przywróci mu jego wartość sprzed wypadku, odszkodowanie winno odpowiadać kosztom takiej właśnie naprawy ustalonym przez rzeczoznawcę.

Nadto, zgodnie z art. 363 § 2 k.c., wysokość tak określonego odszkodowania powinna być ustalona według cen części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy (co do zasady mają być to ceny z daty ustalania odszkodowania). Zgodnie z art. 363. § 1. K.c. Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

§ 2. Jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Sąd Najwyższy w Uchwale Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 r. III CZP 32/03 wskazał: Odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku. OSNC 2004/4/51, Prok.i Pr.-wkl. 2003/12/34, Biul.SN 2003/6/4, Wokanda 2003/7-8/5, M.Prawn. 2004/2/81”

Wskazane przepisy i orzecznictwo SN uzasadniają uwzględnienie powództwa.

Strona pozwana nie stawiała się na żadnej z dwóch wyznaczonych rozpraw, nie złożyła odpowiedzi na rozszerzony pozew ani nie złożyła zastrzeżeń do ustaleń biegłego i nie ustosunkowała się do opinii biegłego doręczonej pełnomocnikowi 29 grudnia 2018 roku, której treść i ustalenia pozwoliły na uwzględnienie rozszerzonego powództwa co do zasady i wysokości.

Mając na względzie powyższe Sąd uwzględnił powództwo, a w związku z wynikiem procesu o kosztach orzeczone po myśli art. 98 k.p.c..

S